

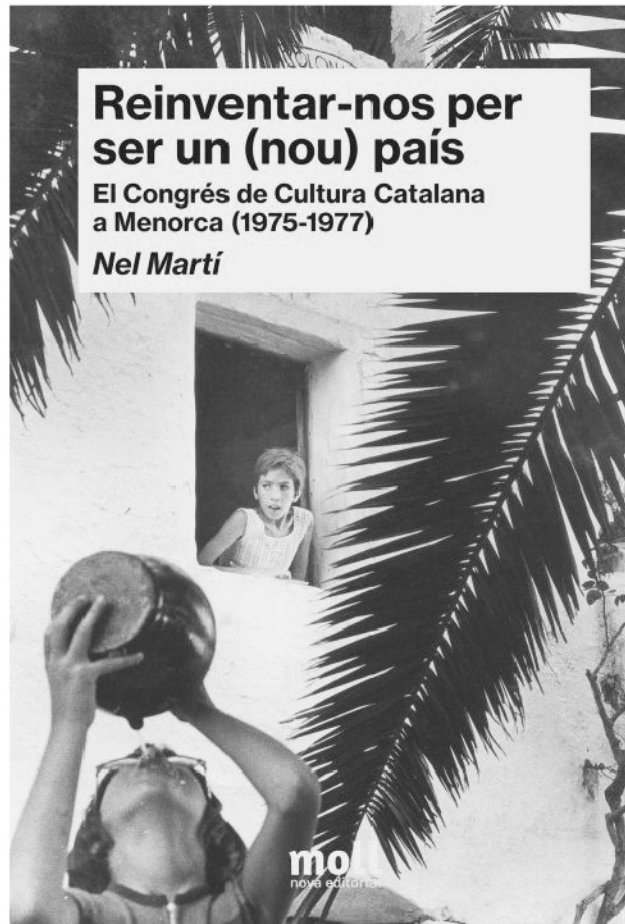
Reinventar-nos per ser un (nou) país

“La celebració del Congrés de Cultura Catalana (CCC) entre 1975 i 1977 constitueix una fita fonamental de la història cultural i política de Menorca i els Països Catalans. Va coincidir amb l'inici del que a l'Estat espanyol s'ha anomenat la Transició política cap a la democràcia, i que per als territoris de parla catalana va significar la represa nacionalitària per a l'autogovern.”

Amb aquest paràgraf comença el llibre que avui us comentaré. Un assaig de Nel Martí que sota el títol **Reinventar-nos per ser un (nou) país. El Congrés de Cultura Catalana a Menorca (1975-1977)** ens porta a conèixer una etapa fascinant del nostre passat recent.

A les meves ressenyes setmanals acostum a lligar el contingut dels llibres amb qualcuna de les meves vivències personals, en aquesta ocasió no ha estat gens difícil. El període que Martí brillantment ens explica coincideix amb els meus primers anys de militància política en una organització juvenil tot just abans de marxar a Palma a cursar els estudis de magisteri. Molts dels fets que ens narra els he viscut directament, he conegut la major part de les persones que hi apareixen, som coneixedor de les enormes conseqüències que, en tots els àmbits, va tenir el Congrés de Cultura Catalana.

Allò que Martí ens ofereix amb aquest assaig és un interessant, ben documentat, i captivador panorama d'aquells anys *“...intensos i convulsos, de gran dinamisme per a definir les estructures -de democràcia i autogovern- que haurien de regir els nous temps”*. He fruit molt d'aquesta lectura, i no només perquè m'ha portat força records, sinó també -i sobretot- perquè veure'n la visió de conjunt ens llança un missatge de coratge i il·lusió. Si

fórem capaços de fer-ho, ho podem tornar a fer.

En aquest sentit, crec que he de deixar clar que no és, ni de bon tros, un llibre adreçat a nostàlgics o a acadèmics dedicats a la història. Ben al contrari, estic convençut que, sense anar més lluny, molts joves se sentiran encoratjats en llegir-lo, el gaudiran i alhora aprendran d'on venim.

L'estructura de l'assaig és força interessant, de fet permet que resulti amè i engrescador. Des del dibuix del context a una clarificadora cronologia, tot passant per l'exposició de les activitats dutes a terme, els trets biogràfics dels principals participants i, el que és més important, l'anàlisi de les conclusions sorgides dels àmbits de treball. En aquest sentit, no me'n puc estar de comentar-vos que moltes de les conclusions que es proposaren són d'una ab-

soluta actualitat. Fixau-vos-hi, a tall d'exemple:

“L'alternativa a l'ordenació territorial de Menorca s'haurà de fomentar en primer lloc en la consciència ferma dels menorquins de voler controlar ells mateixos l'ocupació del sòl escàs de l'illa I, com a conseqüència, en un planteig diferent de la gestió de l'urbanisme”

Crec que, bé o malament, ja he esbossat el que podeu trobar en aquest llibre tan interessant com necessari. Tanmateix, no puc deixar-ho estar aquí. Durant massa anys a Menorca hem estat orfes de pensament polític d'altura, tots recordam amb afecte i admiració l'obra d'Andreu Murillo, tenim a les prestatgeries els llibres de Josep Maria Quintana -esperem que n'arribin més- i encara podria esmentar altres noms. Però és amb Nel Martí que la reflexió política torna a ser present dins la societat menorquina. Des de *La nació (repatriada) dels menorquins*, la seva aportació al llibre col·lectiu *Països catalans, en plural*, als assajos *La nació dels menorquins* i *El somni menorquí(nista)* Nel Martí està teixint un corpus teòric que fonamenta l'activitat política, cultural i social d'ara mateix i del que es nodriran, sense cap mena de dubte, les futures generacions.

Reinventar-nos per ser un (nou) país és una pedra més d'aquest edifici. Sincerament, en aquests temps convulsos, és molt d'agrair que la reflexió assenyada i profunda arribi a les nostres llibreries. Us recoman, de tot cor, aquesta lectura. Només coneixent el nostre passat podem bastir el nostre futur.

“Cal un nou Congrés? Cal un nou recobriment. Però abans de res, cal recobrir la història d'un dels esdeveniments més rellevants i significatius de la història moderna de Menorca...”